

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 199/2537

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ นายสมศักดิ์ ไวรารีหรือไวยวารี จำเลย นายสมศักดิ์ ไวยวารี จำเลย
ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 219 ทวิ, ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 93, ป.อ. มาตรา 41

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า ฎีกาของจำเลยต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ทวิจึงมีคำสั่งไม่รับฎีกา จำเลยเห็นว่า การที่ศาลชั้นต้นพิพากษาจำคุกจำเลยศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นให้กักกันจำเลยมีกำหนด 3 ปีเมื่อพ้นโทษแล้วด้วยนั้น จำเลยจึงสามารถฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้ ไม่ต้องห้ามฎีกาตามกฎหมาย นอกจากนี้ที่จำเลยฎีกาว่าฟ้องของโจทก์ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนตามมาตรา 158 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทำให้จำเลยหลงข้อต่อสู้และไม่อาจเข้าใจข้อหาของโจทก์ได้นั้นก็เป็นฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวข้องด้วยความสงบเรียบร้อย โปรตมีคำสั่ง ให้รับฎีกาของจำเลยไว้พิจารณาด้วย หมายเหตุ โจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว (อันดับ 29 แผ่นที่ 2) ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 335(3)(8) ให้จำคุก 3 ปี เพิ่มโทษกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 93 จำคุก 4 ปี 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุก 2 ปี 3 เดือน ส่วนที่โจทก์ขอให้กักกันจำเลยนั้น เห็นว่าศาลพิพากษาลงโทษ จำเลยในคดีที่ฟ้องแล้ว จึงให้ยกคำขอ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า เมื่อจำเลยพ้นโทษแล้วให้กักกันจำเลยมีกำหนด 3 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 41นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว(อันดับ 26 แผ่นที่ 3) จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 29 แผ่นที่ 2) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว จำเลยฎีกาโดยสรุปว่า จำเลยเห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาศาลชั้นต้น แต่ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่าให้กักกันจำเลยมีกำหนด 3 ปีด้วยนั้น จำเลยไม่เห็นด้วยเพราะการลงโทษกักกันตามที่โจทก์ขอมานั้น เป็นการลงโทษแก้แค้นทดแทนเพิ่มเติมเป็นผลร้ายแก่จำเลย เป็นฎีกาในข้อเท็จจริง ในปัญหาวิธีการเพื่อความปลอดภัยอย่างเดียวนั้น ซึ่งต้องห้าม มิให้คู่ความฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ทวิ วรรคแรกให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

ชลิต ประไพศาล · สุนพ กิริติยุติ · ชลอ ทองแย้ม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/199/2537>